

Tabel 3.

Overlevelsesrente paa 100 Kr. aarlig for Kvinde efter Mand.
Livsbarig helaarlig Præmie.

Aldre.		Ny Tarif.	Nuværende Tarif.
Manden.	Kvinden.		
30	25	22.3	21.4
40	35	27.9	27.5
50	45	39.2	39.1
60	55	57.4	56.7
40	25	35.6	34.3
50	35	53.0	51.7
60	45	82.1	79.8
35	5	37.5	34.7
45	15	53.7	51.3
55	25	87.3	83.2

Man indskrænker sig til disse Exempler, fordi det er Tariffatterne af de her nævnte Arter, som have den overveiende Betydning for Anstaltens Økonomi, og som altsaa ere de bestemmede for Spørgsmaalet om, hvorvidt Tarifen skal ændres. Det fremgaar af Tallene, at de nye Prisers Afvigelse fra de bestaaende gaa til begge Sider. Efter de nye Beregninger blive Livsforstringerne noget billigere, Livrenterne noget dyrere end nu, medens Overlevelsesrenterne omtrent blive uforandrede. Ser man nærmere paa Afvigelsernes Størrelse, finder man, at Forskjellen for Livsforstringernes Vedkommende er omkring 5 pCt. (naar Kvinderne, der kun i ringe Grad benytte disse Forstringer, lades ude af Betragtning) og for Livrenterne mellem 4 og 8 pCt. af Indbetalingerne. De have altsaa tilnærmelsesvis samme Størrelse som de smaa Sikkerhedstillæg, der ved de gjældende Tarifer ere en Bestanddel af Præmierne.

Det vil naturligtvis være ønskeligt, at de gjældende Tarifer passe saa godt, som muligt, med de Forventninger om Fremtiden, som man maa have paa Grundlag af Fortidens Erfaringer. Hvis nye Tarifer skulle udarbejdes, kan man ikke lade sig afstrække fra at anvende dem af den Betragtning, at de efter længere Tid sandsynligvis atter kunne trænge til Forandring, thi dette ligger i Sagens Natur. Men mindre helstigt for Udarbejdelsen af nye Tarifer vil et Tidspunkt være, hvor de foreliggende Erfaringer endnu frembyde saa megen Usikkerhed, at man kan

forudsæ nye Forandringer af Tariferne som ganske rimelige inden lang Tids Forløb. Om de to Grundfaktorer for Tarifberegningen, Rentefoden og Dødeligheden, gjælder det nu netop, at der er Usikkerhed. Det er altid usikkert, hvad Rente man tør vente i Fremtiden, men i Diebliffet er et Skjøn derover, paa Grund af de ekstraordinære Forhold i de senere Aar, vanskeliggere end ellers. Hvad Dødeligheden angaar, har forskellige indgaaende Undersøgelser om denne viist indbyrdes Afvigelse saa betydelige og tilbøls endnu uopklarede, at man ikke kan være fuldt tilfreds med dem som Grundlag for nye Tarifer. Situationen er altsaa den, at det ikke er usandsynligt, at Tarifændringer, som bleve foretagne nu, allerede efter forholdsvist saa Lars Forløb kunde vise sig utilstrækkelige eller urigtige, saa at man stod overfor nye Forandringer. Det behøver ikke at forklæres, at idelige Forandringer af Priser vil være saare uheldigt for Anstaltens Forhold til de Forsikrede, ligesom det naturligtvis kun kan være til Stede for Anstaltens Administration i det Hele.

Medens der altsaa er vægtige Grunde, der tale for ikke overilet at ændre Tariferne, bliver det Afgjørende dog, om de i deres Helhed ere brugelige indtil videre, som de nu ere. I saa Henseende maa det da særlig bemærkes, at her ikke er Tale om Prisnedsættelse alene eller om Prisforhøielse alene, men om en Regulering af Priser, hvoraf nogle skulle forhøies, andre nedsættes. Uagtet de gjældende Priser ikke kunne anses for